

”Badminton Gården”
En fortælling af

Gert Hansen

Tilbage til ABC-Gården.

Det er efterår i 2020. Bladene fra træerne drysser ned, det er faktisk ret lunt i vejret. Jeg kommer cyklende inde fra byen, kører over Knippelsbro, passerer Christianshavn Torv og Prinsessegade. Her ligger Christianshavn Skole, hvor jeg gik i skole fra 1. til 9. klasse. Cykelturen fortsætter over voldene for at komme ud til Amager, i folkemunde også kaldet Lorteøen. Ja, det var her lortet fra København blev kørt ud, så navnet er meget passende og rigtigt.

Jeg fortsætter over Christmas Møllers Plads, cykler ned ad den første gade på min venstre hånd. Det er Markmandsgade. På min venstre side ligger et stort lejlighedskompleks, som vi kaldte Russergården og på min højre side ligger Købmandsgården. Længere nede ad gaden, faktisk anden port til højre, hang der tidligere et trætræskilt, malet med sort og blå skrift. Jeg skulle gøre mig umage for at se, at der står Amager Badminton Club også kaldet ABC. Et gæt er, at skiltet har hængt der fra 1937, hvor hallen blev bygget.

Jeg sætter cyklen op ad muren, går ind ad Store Port, som vi kaldte den, men en stor aflåst dør forhindrer mig i at komme ind. Jeg stopper en tilfældig beboer og beder om hjælp og venligt bliver døren åbnet for mig ind til gården, ind til det forjættede land.

Jeg kommer ind i gården, ser hallen ovre til venstre, stopper op og ser mig omkring. Jeg er alene, ingen larm fra Markmandsgade, ingen ting forstyrrer mig. Pludselig stormer minderne frem. Hold da kæft, tænker jeg, det var da et fantastisk sted at vokse op, lige her. Dengang var der gang i den, masser af larm, masser af børn og glæde og tonsvis af oplevelser. Jeg griner indvendig, en herlig fornemmelse. Jeg vågner op af drømmene, da døren bag mig, smækker i.

Gensyn med Gården.

I gården står der mange cykler, barnevogne og skraldespande, men ingen børn. Hvor er de mon henne, tænker jeg. Nå, jeg går lidt rundt i gården og kigger. Der oppe på 4. sal boede brødrene Banan, Bjarne og Nisse. I stuen boede Pølse John, og der boede Zulu, og der de 3 Wibrand-brødre Søren, Peter og Erik. Igen væltede minderne frem om alle de forskellige børn og forældre, som havde haft stor betydning for mit liv.

ABC blev stiftet i 1934, og havde det første spillested længere ude på Amager. Først i 1937 blev hallen klar til brug i Markmandsgade 8 og blev som bekendt nedlagt i 2018. 81 år blev det til og hvordan Københavns Kommune har kunnet accepteret at lukke ABC, ja, det er en gåde for rigtig mange amagerkanere og badmintoninteresserede. Det var både trist, vemodig og underligt for mig, da nedlukningen var en realitet. Kort før havde Henrik Kyhl fra klubben spurgt, om jeg ønskede at få et gammelt billede af mig selv. Et billede, som havde hængt i klublokalet i mange år, lige siden jeg blev danmarksmester i ungdomsrækken.

For ganske få år siden lå her en velfungerende badmintonklub, med masser af glade børn, som spillede dagen lang, når de ikke var i skole. Her lå Amager Badminton Club inde i gården, omgivet af store boligblokke fra Markmandsgade, Ved Skansen, Store Møllevej, Kløvermarken og Flinterenden. Gården blev naturligvis kaldt Badmintongården, på et tidspunkt verdens stærkeste badminton gård. Spillere som er opvokset i Gården, har tilsammen vundet 18 All England-titler, Kirsten Thorndahl 11 titler, Henning Borch 3 titler og Svend Pri 4 titler. Udover disse titler, et utal af danske mesterskaber blandt andet i single, som Henning Borch har vundet 1 gang, Jørgen Mortensen 1 gang og Svend Pri 8 gange. Yderligere har de vundet adskillige titler i doublerækkerne og ligeledes vundet et hav af internationale mesterskaber.

Kirsten Thorndahl

Henning Borch

Svend Pri Andersen

Jørgen Mortensen

I 1950'erne og 1960'erne blev boligblokken Markmandsgade også kaldt "**Gården**" Verdens bedste badminton boligblok!

Hvordan kunne det ske?

Hvordan kunne ABC bare lukke, en klub med stolte traditioner, fantastiske sportslige resultater og mange badmintonoplevelser, som jeg aldrig vil glemme. Hvordan kunne den nu bare være stendød. Ja, stendød?

Jeg fortsatte rundt i gården og nærmede mig hallen. Nej hvilket syn, der mødte mig. Den gamle restaurant, omklædningsrummene, bliver i dag brugt til opbevaring af cykler og barnevogne. I hallen, oven på det gamle grønmalede trægulv, er der opstillet pulterrum for ejendommens beboere.

Trist, trist, trist. Jeg kom i snak med en beboer: Ja, han vidste ikke engang, at hallen havde været brugt til badminton. Forhenværende og glemt kan man hurtigt blive, dog aldrig for os, som voksede op i Gården!

Nå ja, tænkte jeg, tiden går, trak på skuldrene, traskede ud af gården, tog min cykel og kørte. Tankerne fløj rundt i kasketten. Jeg var helt forvirret. Tænk! Alt det, jeg har oplevet i Gården. Kammeraterne i ABC og historierne med stjernerne, banehajerne og besøget hjemme hos John Pri, hjemme hos Pytte, Henning Borch, Mo, Jørgen Mortensen, Buller, Preben Nøies og Per Thorndahl, søn til Kirsten Thorndahl. Nogle af historierne havde jeg faktisk glemt og andre poppede op under skrivningen og telefonsamtalerne med Henrik Kyhl, Per Bonnichsen, Store Gert, Helle Thorndahl og Steen Bergholt.

Hvordan kom jeg ind i Gårdens historie?

Jeg blev født i København K på Kommunehospitalet i februar måned 1952. Min far var smed, og min mor gik hjemme og passede os drenge, min 5 år ældre bror Svend og jeg selv. Ja, jeg hedder Gert Hansen. Min far og mor blev gift, fordi det var måden at få en lejlighed på. Det blev til 1½ værelser i Markmandsgade 12, og det var helt tilfældigt, kun et kast med en fjerbold fra hallen.

Sådan fik jeg ideen til min fortælling.

De seneste år har gamle badmintonspillere mødtes til julefrokost i Skovshoved, og ved den lejlighed mødte jeg Ole Jacobsen. Han fortalte han var formand for Badmintonmuseet og samlede på gamle effekter, pokaler, historier og andet, som har relevans for www.badmintonmuseet.dk. Han fortalte med stor begejstring om projektet, og det smittede af på mig. Jeg ville da godt bidrage med min historie, min tid som spiller i ABC og det at være barn i Badminton Gården.

Ole Jacobsen

Jeg kontaktede Preben Nøies, Jørgen Mortensen, Henning Borch. De boede jo alle i Gården og alle var meget villige til at fortælle deres historie om Gården og børnene og deres karrierer. Jeg fik sat møder op med dem alle, hver især og hjemme hos dem selv. Det blev tidlig juleaften og også juleaften flere gange for mig i år. Jeg glædede mig helt vildt til at møde dem.

Preben Nøies **Buller**
viser stolt sine forskellige batchis

Jørgen **Mo**
har fundet sine gamle
scrapbøger frem

Jørgen **Mo**
Med sin VM guld medalje i single
for veteraner

Henning Borch **Pytte**
All England mesterskabs medaljer
HD 1967-68-69

Hos John og Else Pri i Frederikssund.

Der er jo skrevet meget om ovennævnte elitespillere, men jeg mangler fortsat at få svar på nogle af de spørgsmål, som jeg har søgt efter, så måske ligger svarene lige om hjørnet. Blandt andet, hvorfor Svend Pri skiftede navn, fra Andersen og hvorfor han havde fået øgenavnet Syd? Jeg har spurgt mange, men indtil videre har ingen kunnet hjælpe mig. Jeg har stadig en mulighed, nemlig Svends storebror John, som jeg skal besøge på hans hjemmeadresse. Det glæder jeg mig helt vildt til. John har selvfølgelig også spillet lidt badminton, dog kun til husbehov, som John selv siger. Det bliver spændende.

Kl.10,00, en tirsdag i november 2020, kører jeg ind i indkørslen på en adresse i Frederikssund og i vinduet ser jeg en person. Et øjeblik efter bliver døren åbnet, og John kommer til syne, jeg kan godt kende ham. Hilser med albuen, og vi griner begge. Jeg tror det er mere end 55 år siden, jeg sidst har set ham. Kort efter hilser jeg på hans hustru Else, som ligeledes kommer mig i møde.

Jeg bliver inviteret indenfor. Vi skal være i køkkenet, siger John. Her har Else bagt boller og brunsviger, og John finder papiret frem med stikord til sine historier. Aftenen inden havde han været hjemme hos datteren Naja og fået en gammel kuffert med billeder, med hjem. Jo, han var vel forberedt.

Svend Pri tegning 1975

Jeg havde kun været i deres hjem i et øjeblik, før snakken gik. Hold da op! Det var sjovt. Jeg har aldrig talt eller leget med John, fordi han er 10 år ældre, men vi havde en masse til fælles, nemlig Gården. Her boede John sammen med sin far Svend Aage, sin mor Gerda og sin lillebror Svend. De boede Store Møllevej 5, 5.sal th.

Efter næsten to timer sammen med John og Else, takker jeg af. Tiden fløj afsted og jeg siger 1000 tak for en kanon formiddag i Frederikssund og er blevet meget rigere på historier om Gården.

Svend Pri
maleri

Rudy Hartono & Svend Pri
All England 1975

Mo og Syd
to legesamerter

Dagliglivet i Gården med Radio Mercur i radioen.

I Gården boede der rigtig mange børn, og der var altid nogen at lege med. Vi kunne spille bold, cykle eller lege 6-dages løb. 6- dages løbet gik kort ud på at vælge 4-5 hold med 3 deltagere på hvert hold. Reglerne var enkle. Du skulle bare løbe så hurtigt og så længe du kunne, rundt om Hallen. Holdene fik navne, og der blev holdt nøje regnskab med, hvem der førte, og hvem der havde taget omgange på hinanden. Vi løb hver dag. Efter en aftalt periode, regnede man ud, hvem der havde løbet flest omgange, og det hold havde så vundet.

Tæppebankestativerne og Øllebrød.

Tæppebankestativerne var også et godt legeredskab. Her legede vi Øllebrød. Her skulle vi hænge i armene. Vi blev pillet ud af spillet, når vi blev ramt af en tennisbold. Masser af forskellige lege var der. Vi brugte fantasien og kroppen. Sæbekassebiler blev også konstrueret. Vi fandt stellet med fire hjul fra gamle barnevogne, som stod i cykelkælderens. Vi gik så over til købmanden, fik nogle trækasser. Vupti! Så var der væddeløb rundt i hallen i fuld galop.

Ulveunger og spejdere.

Ud over de større aktiviteter, vi selv fandt på, var omdrejningspunktet hallen og spejderklubben, som i øvrigt hed "6 Sønderbro". Spejderne og ulveungerne holdt til Ved Skansen 4 i kælderen til Gården. Her var John Pri spejderleder og lillebror Svend ulveunge. Jørgen Mo var også ulveunge, bl. a. sammen med Preben Nøies (Buller). Som ulveunge hed han Mogli. I den periode havde John nogle gode kammerater, som også var spejderledere. Når de var sammen, hørte de altid Radio Mercur, en reklamefinansieret radiokanal som lå på et fyrskib ude i Øresund. Radio Mercur sendte mange reklamespots, blandt andet om vaskepulver som hed Pril, Prip, Pri eller noget i den retning? John kunne godt lide denne reklame, og hurtigt fik han øgenavnet Pri.

Dansegulvet i Rønne.

Nogle år senere, på dansegulvet i Rønne Sportshal, dansede John med sin kommende hustru Else. En af hans tidligere venner fra spejdertiden fik øje på John, og han råbte straks, hej Pri. John havde glemt alt om sit øgenavn, og da han kort efter blev gift, fik han erstattet Andersen med Pri. John var den første med det efternavn. Nummer to var hans hustru, og kort efter skiftede Svend også sit efternavn ud. Han var så nummer tre. Svends hustru, Tove nummer fire, og senere deres to børn Julie og Louise.

Svend var en frisk dreng, altid med på den værste og ikke bange for nogen eller noget. Han var dygtig til sport, hurtig, stærk og stædig, og også fodbold havde hans interesse. Det foregik om sommerenovre på Kløvermarken i Boldklubben Sylvia, hvor mange af Gårdens børn også spillede.

Sommer i Gården og Svend roder med knapperne på instrument brættet i lastbilen.

Om sommeren spillede vi unger rundbold i Markmandsgade. Der var kun få beboere, som havde bil dengang, så der var masser af plads til at lege. Dog var der på et tidspunkt en stor lastbil, som var parkeret sådan, at vi ikke rigtig kunne spille. Hurtig hopper Svend op i lastbilen, sammen med andre børn. Jørgen Mo og Store Gert var også med, og helt tilfældig sidder Svend og roder med nogle knapper på instrument brættet. Pludselig starter motoren og lastbilen sætter i gang og et kort øjeblik senere, brager den ind i børnehaven og ødelægger gavlen på huset. Der gik rigtig lang tid, før Jørgen og Svend kom forbi Ford i Markmandsgade, som ejede lastbilen. Svend og Store Gert, som også spillede badminton, var til afhøring på politistationen Under Elmenes sammen med deres forældre, men ingen af dem hørte mere til sagen. Det var Svends første job som lastbilchauffør, 11 år gammel.

Kedsomhed blev brugt til små og lidt større drengestreger.

Når drengene i Gården kedede sig, gik de ofte over på Store Møllevej nr. 7 eller 9. Her var der elevatorer til lejlighederne. Her gik nogle af ungerne op til 5. sal. Når de så hørte hoveddøren åbne ud til gaden, og beboeren var kommet ind i elevatoren, trykkede ungerne på 5. sal på knappen, så hostede elevatoren sig langsom op til øverste etage, selv om beboerne kun skulle til 3. Her var det igen John, og specielt Svend der var med på løjerne.

En anden gang var Svend oppe på taget af omklædningsrummet til hallen, sammen med Store Gert og Ralf fra Gården. De friske drenge skulle op, så de kunne ligge og se ned i damernes omklædningsrum. Andre børn fra Gården, løb ind i hallen og fortalte det til inspektøren. Han kom ud, tog stigen og kravlede op for at få fat i drengene. Ralf, som havde store støvler på, blev snuppet, medens Store Gert og Svend kravlede videre op på hallens tag og kurede ned på den anden side fra ca. 3. sals højde. Derefter løb de ud af Lille Port og ud på Store Møllevej, og væk var de.

“Sporvognsbomber”

De større drenge, heriblandt Store Gert, Svend og Jørgen Mo lavede “bomber” af krudt, som de pakkede ind i gamle Billedblade. Det var ret tykt papir. Så gik de over på Amagerbrogade og lagde “bomberne” i sporgvognsskinnerne. Sikke et brag det gav, når sporgvognen passerede “bomberne”!

Svend som piccolo på Grand Hotel.

Svend har haft mange forskellige jobs for at tjene nogle lommepenge. Blandt andet har han været Piccolo i Grand Hotel på Vesterbrogade. Han har vel været 14-15 år gammel og stod flot i sin uniform og åbnede døren, når hotellets gæster kom ind og ud. En aften, medens han var på arbejde, kommer hans onkel ned ad trappen med en dame i hver arm. Onklen bliver lidt forvirret og forlegen, da han får øje på Svend, fumler lidt i lommen og giver Svend en håndfuld mønter og siger: "Nu skal du fandeme holde kæft!" Det gjorde Svend så.

Thomas Cup og skindjakken, der skiftede ejer.

Svend elskede at spille kort og elskede alle mulige former for væddemål. Jeg husker vi spillede Thomas Cup i Bangkok i 1976. Da vi var færdige med det, tog vi et par dage til Pattaya for at nyde vejret, inden vi igen rejste hjem. Alle ledere og spillere lå og dasede omkring svømmepølen, og efterhånden blev det lidt for kedeligt. Der skulle væddes. Den ene konkurrence gik ud på at kunne gå flest omgange på fliserne omkring pølen med bare tæer klokken 12 om middagen i den bagende sol. Fliserne var brandhamrende varme. Hvem vandt? Det gjorde Svend. Den anden konkurrence var at kunne svømme flest længder under vandet uden at trække vejret. Ja hvem vandt? Det gjorde Svend igen.

Jeg skal lige sige, at Svend ikke altid vandt. Ved de nordiske mesterskaber i Helsingfors spillede han kortspil med sin gode ven Elo Hansen. Elo var snu, og søndag eftermiddag skulle der afregnes efter weekendens kortspil. Svend blev lænset for alle sine penge. Da han så ikke kunne betale det sidste beløb, måtte han aflevere sin nye flotte skindfrakke til Elo. Elo, en rigtig spasmager, gik op og ned af Svend resten af turen med sin nye frakke. Ved landingen i Kastrup tog Tove imod Svend. Tove spurgte, hvorfor har Elo din jakke på? Så grinede både Elo og Svend, inden de forlod lufthavnen. Tove forstod ingenting.

Elo Hansen

Tre par Tiger sko ødelagt på én aften.

Der var ingen, som var i tvivl om, at Svend havde et meget kraftfuldt spil. Lynhurtige bevægelse i løb fra side til side af banen. Her var han virkelig hård med sit udstyr. Efter træningen samlede han alle sine ketsjere sammen. Ofte var der knækket et par stykker. Enten fordi de havde været en tur i gulvet eller bare var ødelagt af hans hårde smashes. Speciel en aften husker jeg tydeligt, og det gjorde Fru Lohmann også. Fru Lohmann sad på klubbens kontor og solgte bolde, lidt sko og tøj, samtidig med, at hun indkrævede kontingent, baneleje og stod for klubbens regnskab. Denne aften ødelagte Svend tre par Tiger sko. Han trådte simpelthen ud af skoene. Svend var mere oppe på kontoret hos Fru Lohmann og skifte sko, end han spillede. Jeg gætter på, at omsætningen den dag var ødelagt hos Fru Lohmann, ligeledes sikkert også hendes humør.

Det var fantastisk for os drenge fra Gården at sidde bag banerne og se stjernerne træne og måske få lov til at hente sodavand. Udover ABC's egne stjerner, Henning Borch, Jørgen Mortensen, Svend Pri og Jørgen Herlevsen, kom der ofte stjernespillere fra KBK, ØBK, GBK og SIF og trænede med. Ofte fik vi drenge lov til at slå nogle slag, med de store, når deres træning var slut. Ja, så var aftenen reddet!

Svends læremester var Henning Borch.

Som tidligere skrevet boede Svend på Store Møllevej nr. 5. 5. sal til venstre, og ved siden af til højre boede Svends læremester Henning Borch, også kaldet Pytte. Pytte besøgte jeg i den forgangne uge i hans dejlige hus i Kastrup. Han sad i køkkenet og ventede på, jeg skulle komme. Han grinede, da han så mig og åbnede døren, inden jeg selv nåede frem. Jeg var spændt på at møde ham. Han bød mig indenfor og viste mig alle værelserne i hjemmet. Han fortalte og fortalte, viste mig billeder af familien undervejs, og jeg måtte stoppe ham i hans tale, jeg skulle jo gerne have hele historien med. Jeg er hverken journalist eller skribent. I stuen fik jeg øje på et bord, hvor der lå nogle medaljer. Fortæl mig lidt om det. Nå ja, siger Pytte, han viste mig bordet, fortalte mig mere om bordet, glaspladen og hvordan han havde lavet det. Her lå hans vigtigste medaljer. Han var så glad, denne stille og rolige mand på 82 år. Han er omhyggelig med alt, hvad han foretager sig. Jeg fik lov til at se hans tre medaljer fra All England, hvor han sammen med Erland Kops vandt herredouble i 1967, 1968 og 1969. Når man vinder tre i streg, udløser det en ekstra pokal.

Christian W. Pedersen var inspektør i hallen.

Pytte legede også i Gården, ligesom alle andre børn. Hans bedste venner var Harris Hedeby og Henning Jørgensen, begge rigtig dygtige spillere, som også har spillet på klubbens 1. hold. Dengang, de og Pytte begyndte at spille som 9-årige, var der ingen trænere. Til gengæld var der en inspektør, som hed Chr. W. Pedersen. Han lærte ungerne at holde på ketsjeren og slå de rigtige slag. Selv om Pytte ikke fylder meget i landskabet, var han en af stjernerne i Gården, når der blev spillet stikbold. Det var helt sikkert, at blev man ramt af ham, gjorde det nas. Han var en af de få drenge i Gården, som kunne kaste en tennisbold, over hallen og over ejendommen, ud på Store Møllevej.

Bjørn Holst-Christensen skulle på toilettet, så "røg" Svend i karantæne!

Svend havde kun spillet kort tid, inden han fik sin første karantæne. Det skete, da han kom ud fra toilettet i omklædningsrummet, og Bjørn Holst Christensen gik ind. En røgsky væltede ud, og den var svær at bortforklare. Det gav 14 dages karantæne fra hallen.

Der var to drenge, som virkelig var gode venner også inden de begyndte at spille badminton, Svend var 9 og Jørgen var 11 år, da de blev meldt ind i ABC. De har fulgtes ad, lige siden de var helt små. De har leget sammen henholdsvis hos Svend og Jørgen. På det tidspunkt var det med røde Tekno-brandbiler. Senere har de sammen trænet mange gange og begge har været rigtige banehajer. De hang altid sammen. Pengene var små og dengang skulle vi selv betale for de dyre bolde. De samlede også de brugte bolde sammen og ud af 2-3 brugte, kunne vi lave en bold, som var brugbar. De aftalte samtidig, at smash var forbudt, for så kunne boldene holde længere. Det viste sig at være en god øvelse, bolden gik over mange gange, duellerne blev længere og træningen hårdere, og spillet blev også hurtigere.

"Mig og min NSU!" - Jørgen Mo's sang?

Da Jørgen var ved at være 18 år, købte han en næsten ny NSU sølv, motorcykel. En dag da Jørgen var ude at køre, med Svend bagpå, kunne Jørgen ikke helt holde motorcyklen, havde fået for meget fart på i et sving, det betød de begge havnede i noget buskads. De kom dog begge hurtigt på benene og heldigvis var det er sket noget. Et par år senere blev Svend 18 år og han købte nøjagtig en magen til Jørgens. De kørte mange ture sammen, bl. a. kørte de til Holland på sommerferie.

"Kokken" og koks til beboerne.

Inden Jørgen Mo fik sit andet øgenavn, blev han kaldt Kokken. Det navn fik han, fordi hans mor havde strikket en hue til ham. Der var ingen kvast på. Huen var helt flad, det modsatte af kokkehue, som normalt er meget høje. Ja! Dengang fik man sig hurtigt et øgenavn. En flad hue, og så havde du et øgenavn resten af livet.

Da Jørgen Mo blev meldt ind i ABC fik han en brugt kuffert med brugt tøj og en brugt ketsjer af sin fætter Ove Ejlersen. Ove en dygtig førsteholdsspiller. Ketsjeren var en BTH-træketsjer, som han bandt strenge om der, hvor den var knækket. Det fungerede fint, og Mo vandt Gentoftes

puslingeturnering. Her var 1. præmien en ketsjer. Herefter overtog han Palle Granlunds brugte Steelfighter, som Gentlemanklubben donerede ham. Det var en stor dag for Mo, og flere tårer dukkede op i øjenkrogen. Mo var en flittig dreng, der selv skulle tjene pengene til badmintonturene. Han arbejdede både hos den lokal bager i Markmandsgade og i mejeriet på Store Møllevej. Mo bar også koks op til beboerne i ejendommen. Der kunne han godt tjene op til en 25 øre som betaling. Mo blev dansk mester i single som pusling, junior og yngling, inden han blev danske mester for seniorer ved at slå Flemming Delfs fra KBK.

Mo som dygtig træner - nu uden kokkehuen.

Mo fortalte mig (Gert Hansen), at han ser tilbage på en fantastisk tid i Gården. Badminton har givet ham en god opdragelse, mange spændende oplevelser og badminton har fyldt hele hans liv. Da han sluttede som topspiller, fortsatte han med at spille veteranbadminton kombineret med tolv år som træner for Ungdomslandsholdet plus tre år som landstræner. Jørgen Mo. Meget dygtig og kompetent træner. Den spiller som jeg har set spille det mest stilrene badminton og som havde verdens smukkeste baghånd. Jørgen Mo har skrevet flere instruktions bøger på flere sprog, og er blevet flittigt brugt som model i andre bøger.

Svend byder Dronningen op til dans, men så...?

Efter All England, som Svend vandt i single i 1975, blev han og Tove året efter af Dronningen inviteret til hofbal på slottet sammen med kendte folk fra sporten og kulturlivets verden. Svend, altid en frisk fyr, gik over til Dronningen og spurgte, om de skulle danse. Dronningen sagde ja, og Svend fik sin første dans. Forsigtigt og diskret kom en kammerherre forbi Svend og fortalte, at denne dans ikke var efter protokollen. Senere om aftenen kom Svend igen ud at danse med Dronningen og denne gang gik det efter reglerne. Frisk dreng fra Gården, godt gået.

Dronning Magrethe 1975

Henning Borch

Jeg havde i flere sæsoner en bane med Pytte, og her var han bestemt ikke fedtet med gode råd. For mig var han en super læremester, en dygtig træningskammerat og en sand mester, som jeg så meget op til.

Familien Thorndahl flytter ind “Gården” i 1928.

Familien Thorndahl flyttede til Gården i 1928, Store Møllevej 7, stuen. Hallen var på det tidspunkt endnu ikke bygget. Der, hvor hallen skulle ligge, var der en købmandsbutik og et mejeri. Det sjoveste ved byggeriet var, at der fra jernkonstruktionen var hængt lange snore ned, som Gårdens unger gængede i fra kanten af fundamentet. Blandt andet skuespilleren Preben Kaas, som boede hos sin mormor i Markmandsgade var allerede som barn en født leder. Han flyttede senere til Skansen, hvor hans to børn, Lone og Hanne voksede op. Preben Kaas var igangsætter af cirkusforestillingerne i Gården og her optrådte også Kirsten Thorndahl, sammen med sin lillesøster Annelise. Her annoncerede Kirsten de forskellige numre, på toppen af nogle ølkasser.

Tredobbelt All-England-mester i 1948 – Stik lige den!

Kirsten begyndte at spille som tiårig med stor opbakning fra forældrene. Selv når hun ikke spillede, var hun alligevel i klubben, hvor hun sad og læste lektier. Kirsten var en fremragende venstrehåndsspiller, flittig, arbejdsom og målrettet. Hun er den eneste dansker, som har vundet All-England-mesterskaberne i alle tre kategorier i samme sæson, nemlig i 1948. I alt vandt hun 11 All-Englandmesterskaber og var med i 17 finaler. I 1943 blev hun dansk single mester i junior rækken og vandt senere også mange andre internationale mesterskaber. Hun tog sin realeksamen og helligede sig badminton. På det tidspunkt var ABC en attraktiv klub at spille i. Den tiltrak nogle af de bedste spillere fra andre klubber. Træningen var på et meget højt niveau, og resultaterne udeblev ikke.

1948

Kirsten Thorndahl

Kirsten Thorndahl
Tonny Ahm

Kirsten Thorndahl
Jørn Skaarup

Fandt frem til Kirsten Thorndahls søn.

Da hallen var færdigbygget, bakkede hele Thorndahl-familien op om ABC. Blandt andet spillede Kirstens forældre bridge i klublokalet. Også Kirstens lillesøstre, Annelise spillede på 1. holdet, og senere kom familiens efternøler, Helle, til. Helle har ligeledes spillet mange kampe på klubbens førstehold, hvor hun dannede par med Niels Bang-Ebbestrup, Store Møllevej 9. Jeg synes dog, jeg manglede noget for at fuldende historien om de største stjerner fra Gården som har spillet i ABC. Det var naturligvis Kirsten Thorndahl, men da Kirsten døde i 2007, måtte jeg søge om andre muligheder, for at lære mere om Kirsten. Helt tilfældig, hjemme hos Preben Nøies (Buller) kommer vi ind på Kirsten og Buller kunne berette at han kender Lene Jørgensen fra VBC som har kendt Kirsten rigtig godt. Jeg får hendes telefonnummer og får også fat på Lene, som henviser mig til Kirstens lillesøster Helle Thorndahl Christensen. Efter adskillige samtaler med hende i telefonen, mails og SMS får jeg nogle informationer om Kirsten og ved en af disse samtaler, nævner Helle at Kirsten har en søn som hedder Per. Helle fortæller at Per har leget en del i gården blandt andet med Niels Bang-Ebbestrup. Jeg tænker så, at hvis Niels Bang har leget med Per, så må jeg også selv have leget med ham og pludselig siger jeg til Helle, havde han krøller som barn og det kunne Helle så bekræfte og da vidste jeg godt hvem han er. Per besøgte ofte sin bedsteforældre og ved disse lejligheder har vi leget sammen. Jeg får Pers telefonnummer og kontakter ham og får sat et møde i stand samme dag. Per kunne berette i telefonen at der står en kiste med mange af sin mors medaljer, scrapbøger, pokaler og andet i hans hjem. Vi aftaler at jeg senere denne dag skal besøge Per i hans hjem.

Inden jeg besøgte Per, havde han haft besøg af Poul Erik Højer Larsen. Han fik min mors landskampsjakke med diverse pins samt et fad som Kirsten havde modtaget i All-England, fortæller Per Thorndahl, fadet blev overbragt til All England og deres Museum, slutter Per med at fortælle. Denne gang, var Junior (Poul Erik) som jeg har kaldt ham, lige siden jeg var træner for ham i Helsingør Badminton Klub, hurtigere end mig, øv øv.

Skatkisten fyldt med minder.

Jeg starter bilen og kører mod Hillerød, det bliver da interessant at høre mere om Pers moder og se hvad kisten indeholder. Jeg ringer på og Per åbner døren, jeg kan ikke kende ham og han ikke mig, han kunne heller ikke huske vi har leget sammen. Per roder lidt med nøglen til kisten, låsen går op og Per åbner låget. Hold da kæft, hvilken skatkiste med minder om Kirsten og der lå hele herligheden, som Per havde nævnt i telefonen. Jeg kunne se, hvad jeg ville og fornemme at Per, måske også synes det så interessant ud. Forsigtig kom jeg det meste igennem og Per fortalte med stor interesse om sin mor. Han lød stolt af at fortælle om sin mor og han viste mig rundt i hjemmet og fortalte om diverse billeder som hang på væggene. Medens jeg besøgte Per, ringede jeg til Ole Jacobsen, så kunne Ole lige sige hej og fortælle om Badminton Danmark Museet. Per fortalte at hvis der var nogle ting som Museet kunne gøre brug af, kunne jeg tage, hvad jeg anså for vigtigt. Det gjorde jeg så. Da jeg kom hjem og gennemgik hver enkelt kasse, finder jeg vinder medaljer fra All-England, adskillige medaljer fra danske mesterskaber. Jeg finder også hendes første pokal, den er fra 1942 hvor hun vinder junior DM i single. Inden jeg forlader hjemmet, får jeg Kirsten's landsholdsjakke med, som Per hentede frem fra klædeskabet. Hold kæft, med minder, det har været endnu en enestående dag, at få lov til at stifte bekendtskab med en af Danmarks mest vindende sportsstjerne. Jeg forlod hjemmet med kæmpe respekt og stor ydmyghed. 1000 tak til Per, for hans velvillighed og jeg håber Museet vil tage godt imod og passe godt på diverse effekter, som Per har ydet. Jeg går ned ad trappen og her møder jeg Helle Thorndahl Christensen, Per's moster. Helle har jeg talt med mange gange den sidste uge, men ikke set hende i mere end 50 år. Det er godt nok mærkeligt, Helle havde besøgt sin datter, som bor i samme opgang som Per. Så fik jeg denne søndag mere stof til min historie om Gården.

Kirsten træner ABC børnene i den perfekte serv med sin træ ketsjer

Den Store Bagedag med Anne og Steen og banehajerne i baghovedet.

Anne & Steen Skovgaard

Jeg sidder her søndag, jeg er hjemme, solen skinner, og det er dejligt vejr. I går havde vi vores årlige bagedag, hvor vi bager brunkager og vaniljekranse. Det har vi haft i 38 år sammen med Anne Skovgaard, som stillede op for England og vandt guld i damedouble i 1978 og Steen Skovgaard, som vandt VM guld i 1977 i mixdouble.

Jeg har tændt min PC. Jeg har slet ikke lyst til at gå en tur, jeg vil bare skrive videre om min tid i ABC. Igen kommer mange minder frem om de forskellige børn, som boede i Gården. På Store Møllevej boede en af mine bedste kammerater fra Gården, Niels Bang-Ebbestrup. Vi legede ofte hjemme hos ham. Han havde sit eget værelse med meget fint legetøj. Hans mor var en sød dame og kom ofte ind og spurgte, om vi skulle have noget at drikke. Her fik jeg mit første glas Oboy (kakaodrik). Niels´ far var advokat, så der manglede ingenting i hjemmet. Jeg husker, at lejligheden bestod af fem værelser, og de havde mange flotte møbler. Når vi ikke var oppe hos ham, spillede vi meget badminton. Niels blev også dansk mester for ungdom.

Carsten Grimm kastede fantastisk.

Deroppe Ved Skansen 6, 1. sal, boede Carsten Grimm og hans lillebror Steffen. Det var også her i Gården Carsten herskede. Han var en af mange friske drenge og piger, som voksede op her.

Når vi legede stikbold med en tennisbold, var det bare om at gemme sig bag et af de store træer, som var i Gården. Carsten kastede sindssygt hårdt og præcis, og vi gjorde alt for ikke at blive ramt af ham. Skete det, var der ingen tvivl om, at du fik et blå mærke. Når vi spillede stang, ligeledes med en tennisbold, brugte vi bankestativet. Hvis du ramte den øverste overlægger, gav det 2 points og den nederste 1 point. Også her var Carsten super præcis og svær at slå. Carsten var naturligvis også en af drengene der spillede badminton, for det gjorde næsten alle Gårdens børn.

Jeg starter selv med at spille badminton.

Jeg ville også gerne selv spille badminton, men jeg havde ikke helt alderen, og så var der også det med økonomien. Kontingentet og banelejen var høj og jeg skulle jo også have noget at spille med, en ketsjer og nogle bolde. Boldene var dog det mindste af det. Vi samlede de brugte bolde og udskiftede de knækkede fjer med fjer fra andre brugte bolde. Ketsjeren var en billig låneketsjer med nylonstreng. Noget af tøjet havde min mor fået af Svend Pri´s mor Gerda, tøj som Svend ikke kunne passe mere.

Jeg blev meldt ind i ABC og var stolt og glad. Hver dag efter skoletid smed jeg skoletasken hjemme i køkkenet, fandt ketsjeren frem og tog nogle korte bukser på og så de 20 skridt over til hallen. Der var allerede kommet flere børn, nogle spillede og resten sad bag banerne, klar til at springe ind, når der blev en ledig bane. Her var det jungleloven, det gjaldt om at være hurtigst. Vi blev kaldt banehajerne.

Min første turnering var i KFB.

Min første turnering, jeg skulle spille, var KFB´s ungdomsturnering. Hallen lå ude i Sydhavnen på første sal over en biograf. Banerne lå i forlængelse af hinanden. Et mærkeligt sted at spille, Nå pyt. Om morgenen, inden jeg skulle spille, havde jeg ondt i maven og var meget usikker på, hvad det var for noget jeg skulle til? Min mor havde pakket tasken, og jeg drog afsted. Jeg kørte der ud med sporvogn og var meget lille, da jeg trådte ind i hallen. Jeg sad på bænken og så de andre spille. De var dygtige. Min ketsjer havde jeg inde på maven under min trøje, for der var ingen af de andre børn, der skulle se at strengene var sprunget. - Så blev det min tur. Jeg skulle møde den topseedede, jeg tror han hed Preben Boesen og var danmarksmester. Jeg tabte 11-0 11-0.

Senere gik det bedre og jeg vandt nogle kampe. Jeg var altid ovre i hallen, hvor jeg ofte kom ind som reservespiller, når de, der havde time, manglede en mand. Jeg husker især fredag aftener, hvor John Nygaard, Uffe Mohr, Ove Ejlersen og Ole Mertz næsten altid manglede en. De tre af dem, var alle gamle landsholdsspillere og det var meget lærerigt at få lov til at være med. De var nogle "røvere" på den gode måde.

Min første rigtige træner var Preben Nøies Buller.

Preben Nøies

Den første rigtige træner, jeg havde, var Preben Nøies. Han var en rigtig god træner til badminton, men også på det fysiske område var han fremsynet, idet han præsenterede mig for en ny form for træning, nemlig krydstræning. Tak til Buller for alle hans træningstimer. Preben, også kaldet Buller, blev sammen med Jørgen Mo og Svend Pri meldt ind i ABC d. 01.08. 1954. Alle boede på det tidspunkt i samme opgang i Gården. Buller blev også en af de gode ungdomsspillere i klubben, men han valgte ret tidligt at gå dommervejen. Årsagen var at han brækkede højre skinneben og da han kom tilbage på banen var der for stor afstand spillemæssigt til de andre. Sådan fortæller Buller det i dag med et stort grin. Han er i dag æresmedlem af IBF, Badminton Danmark, WBA, Københavns Dommerklub, Københavns Badminton Kreds. Som dommer nåede Buller at dømme det højeste man kan opnå, at dømme OL-finalen i damesingle, det var i Atlanta. For øvrigt var Buller den første danske dommer, der dømte på engelsk grund.

Dette gjorde Buller til verdens bedste dommer!

Han var udtaget af IBF som eneste danske dommer ved Thomas/Uber Cup finalerne i Jakarta i starten af Maj 1986. Var indkvarteret på et gigantisk hotel "Boroboduh" sammen med sin skotske dommer kollega Malcolm Chroft.

Alle kampene blev spillet i den historisk berømte arena "Istora Senayan".

I Uber Cup semifinalen mellem Indonesien og England, dømte han damesinglen mellem Ivana Lie fra Indonesien og Helen Stroke fra England. Ivana havde vundet 1. sæt og førte 10 – 9 i andet sæt og havde serven og dermed matchbold. I en lang spændende duel endte den med, at Ivana slog bolden i gulvet på Helens side, meget tæt ved nettet og Ivana tror at hun har vundet matchen. Han dømmer fejl mod Ivana, da hun rammer bolden ovre på Helens side af nettet, men de 15.000 indonesere tror at hun har vundet kampen og skriger som gale (som kun indonesere kan). Buller sidder med strakt højre arm og peger på nettet og efter ca. 8 min. går det op for alle, at kampen ikke er færdig spillet og helvede bryder løs. Helen kommer på 10-10 og der forlanges omspil til 12 som Ivana så vinder og dermed matchen.

Men den hændelse medførte, at han blev eskorteret ud af hallen af militæret med trukne maskingeværer og dagen efter, da han ville en tur ud i byen, fik han at vide, at så skulle der en livvagt med.

Heldigvis var der tv på den kamp, som kunne bekræfte, at han havde ret men det var de 15000 tilskuer helt lige glade med. Blev i aviserne omtalt som "The wreckles Danish Umpire". Det var også dejligt at Erland Kops bakkede ham op i denne situation.

Det var ikke morsomt dengang, men dog nu en sjov hændelse så mange år efter.

Ungerne fra gården lader sig ikke kyse fordi hallen er fyldt med skrigende tilskuere, vi holder fast i beslutningen.

Dette gjorde Buller til verdens bedste dommer!

Ved en af klubbens årlige generalforsamlinger modtog jeg en brugt ketsjer fra Gentlemanklubben. Den var skænket af æresmedlem Wilhelm Sørensen. Det var en enestående aften at modtage denne brugte træketsjer som gave. Hvem havde dog tænkt på, at jeg skulle have den? Jeg husker den aften meget tydeligt og ellevild var jeg, da jeg løb over Gården og hjem til mine forældre. Jeg var stolt, meget stolt.

Den årlige ABC – kegleaften.

Mange år senere, mødes vi igen os gamle fra Gården. Vi har nu en årlig kegleaften, hvor veteraner fra ABC samles, spiser gule ærter eller wienerschnitzel og efterfølgende spiller kegler. En super aften, hvor der bliver sagt mange dumme og sjove ting og hvor historierne er blevet endnu bedre. Ved sådanne arrangementer, pibler minderne igen frem og alle er enige i at Gårdens børn havde en god og tryk barndom, med megen sjov og ballade.

Øgenavnene.

Mysteriet om, hvorfor Svend Pri blev kaldt Syd og Henning Borch for Pytte og Jørgen Mortensen for Kok senere Mo er nu opklaret. Endelig. En vittig og lidt speciel fyr, som boede i Gården, Carsten Frøik havde for vane at give nogle af børnene øgenavne. Her blandt andet: Kok, Pytte, Stritrøv, gåsen, cykelfasik og mange andre. Han fik selv øgenavnet, Røde Bæst.

Min lille ombold i denne beretning om ABC-Gården, der forsvandt.

De sidste 3-4 uger, har været rigtige spændende. Jeg har besøgt Svend Pris bror og kone John og Else. Har været hjemme hos Henning Borch. Besøgt Preben Nøies og hans kone Hanne og ligeledes besøgt Jørgen Mortensen og hans kone Hanne.

1000 tak til jer alle for, at I har gjort mine erindringer om Gården mere klare. Jeg har brugt megen tid på at få historierne ned på papir og computeren. Har efterfølgende talt flere gange med ovennævnte personer, men det har været det hele værd. Det greb lidt om sig, men jeg blev grebet af stemningen og alle de historier, som jeg hørte, og som jeg selv har været en del af. Jeg har ikke fået alt med – langt fra. Jeg håber, at mange "fakta" er rigtige fakta. Hvis ikke, må I meget gerne give mig besked herom. Hvis nogen brænder inde med anden viden om Gården, er jeg interesseret i at høre mere om dette.

Det var min historie om VERDENS STÆRKESTE BADMINTON GÅRD.

1000 TAK

Gert Hansen

Amager Badminton Club.

1000 tak til Søren Langhorn

for opsætning, redigering og placering af billeder og gjort min historie færdig. Kæmpe tak:

11. december 2020

Jeg er hjemme, det er fredag aften, det blæser og er koldt. Julemåneden er begyndt, vi har bagt og mange af gaverne er i hus. Så sent som i dag har jeg talt med Svend og John Pri's fætter. Han har en anden historie om hvor øgenavnet Syd, kommer fra. Det kan være jeg vender tilbage herom, på et senere tidspunkt. Nok for denne gang.

Min særlige ABC – rulletekst med navne og adresser:

Jeg har fundet frem til, at nedennævnte spillere, som alle har spillet på ABC's 1. eller 2. hold. Alle har boet og er opvokset i Gården. Beklager til dem, som jeg måtte have glemt. Kontakt mig, og jeg retter det!

Svend Andersen senere Pri (Syd). All England mesterskab i 1975 i herresingle, 6 danske mester skaber og mere end 50 internationale titler. Store Møllevej 5, 5.sal.

Henning Borch (Pytte). All England mesterskab 1967, 68 og 69 i herredouble. Store Møllevej 5, 5. sal th.

Kirsten Thorndahl, store søster. All England mester 1948 i single, double og mix double. Kirsten vandt i alt 11 All England titler og var i alt i 17 finaler. Helle og mellem søsteren Annelise, alle boede Store Møllevej 7, stuen og alle har spillet på ABC's 1. hold. Familien Thorndahl flyttede til Badminton Gården i 1932.

Niels Bang-Ebbestrup. Dansk mester i ungdom. Store Møllevej 9, 1. sal.

Solveig Finneberg (Bjørlov) Store Møllevej 9, 5. sal.

Merete og Vibeke Rasmussen, Kløvermarken 2, 3. sal.

Henning Jørgensen. Dansk mesterskab for hold i 1956/57. Kløvermarken 6, stuen.

Jørgen Mortensen. (Kokken og senere MO). Dansk mesterskab i 1970 i herresingle, vandt samme år det nordiske mesterskab i single. Jørgen vandt DM i single for puslinge, for junior og for ynglinge og vandt, inden han sluttede med at spille turneringer, VM i herresingle for veteraner i Canada. Kløvermarken 8, 2.sal.

Hans Erik Stage, Kløvermarken 8, 4. sal

John Nielsen (Pølse). Kløvermarken 10, stuen.

Henning Jørgensen. Dansk mesterskab for hold i 1956/57. Kløvermarken 8, stuen.

Preben Nøies (Buller). International top dommer i badminton og modtaget stor hæder for mange års arbejde som dommer. Dømte damesingle finalen ved OL i Atlanta. Markmandsgade 10.

Gert Hansen (Lille Gert). Dansk mesterskab i ungdom. Markmandsgade 12, stuen.

Svend Aage Hansen. Markmandsgade 12, stuen.

Aage Helde Markmandsgade 12, 4. sal.

Kirsten Hansen (Guffi). Markmandsgade 12, 2. sal.

Søren, Peter og Erik Wibrand. Markmandsgade 14, stuen.

Jytte Petersen. Markmandsgade 14, 3. sal.

Bente Jensen. Super model i Markmandsgade 14, 5. sal.

Claus Løve Ishøj Petersen. Ved Skansen 2, 2. sal.

Frank Jensen (Dun). Ved Skansen 2, 3. sal.

Ole Trolle Ved Skansen 2, 3. sal.

Jan (Banan). Bjarne og Niels Jørgen (Nisse) Pedersen. Ved Skansen 4, 4. sal

Carsten og Steffen Grimm. Ved Skansen 6, 1. sal.

Jens Christensen (Zulu). Flinterenden 2, stuen.

Lis Svendsen. Flinterenden 2, 4. sal

Zita Svendsen. Markmandsgade 10, 4, sal

Gert Poulsen. Kløvermarken 6, 3. sal.

Eggert Hansen. Kløvermarken 10, 3. sal

Harris Hedeby. Ved Skansen 4, 4. sal

Carsten Frøik, (Rødebast) Store Møllevej 9, stuen. Han